

ชื่อเรื่อง	การมีส่วนร่วมอนุรักษ์ป่า ค่ายสมเด็จพระบรมราชชนนีอย่างยั่งยืน
ชื่อผู้เขียน	ดาบตำรวจ ชีรกันต์ เทพขาว
ชื่อปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนามิสังคมอย่างยั่งยืน
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ศรีเงินขวง

บทคัดย่อ

การศึกษา ป่าเต็งรัง ในค่ายสมเด็จพระบรมราชชนนี ซึ่งเป็นที่ทำการของหน่วยงานราชการ กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33 หมู่ที่ 7 ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ เพื่อศึกษาความหลากหลายของชนิดพรรณพืชป่าเต็งรังในพื้นที่ศึกษา กลุ่มประชากรและลักษณะการใช้ประโยชน์จากป่า และสร้างกฎ ระเบียบ กติกา และแผนที่การใช้ประโยชน์ โดยการเก็บข้อมูลด้วยการเดินเท้าสำรวจ และวางแผนตัวอย่าง ขนาด 40 x 40 เมตร ในแต่ละสังคมพืช จำนวน 3 แปลง ในป่าเต็งรังแยกเป็นพื้นที่ที่ไม่ถูกไฟไหม้ ตลอดปี พื้นที่ที่ถูกไฟไหม้สลับกันเว้นปีหรือสองปี และพื้นที่ที่ถูกไฟไหม้ทุกปี การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และการวิเคราะห์สังคมพืช ประกอบด้วย การเก็บข้อมูลความหลากหลายของชนิดพรรณไม้ ความถี่สัมพัทธ์ ความหนาแน่นสัมพัทธ์ ดัชนีความสำคัญ และดัชนีความหลากหลายของชนิดพันธุ์ไม้ในป่า พบว่า แปลงที่ 1 พื้นที่ที่มีมาตรการจัดการไฟป่าแตกต่างกัน ได้แก่ พื้นที่ที่มีไฟป่าเป็นประจำนั้น มีจำนวนต้นที่พบในแปลงตัวอย่างน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับ แปลงที่ 2 เป็นพื้นที่ที่กันไฟป่าไว้ทุก ๆ ปี และแปลงที่ 3 เป็นพื้นที่ที่มีไฟป่าในบางปี โดยมีความหนาแน่นเท่ากับ 392, 508 และ 428 ต้นต่อไร่ ตามลำดับ สำหรับขนาดความโตที่ระดับความสูงเพียงอก (DBH) และพื้นที่หน้าตัดรวมนั้น พบว่า พื้นที่ที่มีไฟป่าเป็นประจำนั้น มีขนาด DBH ต่ำสุดที่พบในแปลงตัวอย่าง และพื้นที่หน้าตัดรวมต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับพื้นที่ที่กันไฟป่าไว้ทุก ๆ ปี และพื้นที่ที่มีไฟป่าในบางปี โดยมีขนาด DBH เท่ากับ 22.4, 28.8 และ 26.4 เซนติเมตร ตามลำดับ และมีขนาดพื้นที่หน้าตัดรวมเท่ากับ 3.01, 3.92 และ 3.39 ตารางเมตรต่อไร่ ตามลำดับในส่วนความหลากหลายของพรรณไม้นั้น จะเห็นได้ว่า พื้นที่ที่มีไฟป่าเป็นประจำทุก ๆ ปี กับพื้นที่ที่การจัดการป้องกันไฟ มีจำนวนวงศ์และจำนวนชนิดคล้ายคลึงกัน คือ 12 และ 13 วงศ์ และ 22 และ 22 ชนิดตามลำดับ ในขณะที่พื้นที่ที่มีไฟป่าเกิดขึ้นบ้างเป็นบางปี พบว่ามีความหลากหลายของวงศ์และชนิดพันธุ์ไม้สูงกว่าพื้นที่ทั้งสอง โดยพบจำนวน 18 วงศ์ และ 29 ชนิด ตามลำดับ

กลุ่มประชากรได้มีส่วนร่วมวางแผนทางการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์โดยสร้างกฎ ระเบียบ กติกา และแผนที่ในการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

Title	Participation in Sustainable Conservation of the Somdej Praboromrajchonni Patrol Police Camp Forest
Author	Police Senior Sergeant Major Theerakarn Thepkhao
Degree of	Master of Science in Geosocial Based Sustainable Development
Advisory Committee Chairperson	Associate Professor Dr. Kriangsak Sri-ngernyuang

ABSTRACT

A study on dry dipterocarp forest in the Somdej Praboromrajchonni patrol police camp in Sansai district, Chiangmai province had 3 objectives: 1) to explore plant diversity of the dry dipterocarp forest; 2) to explore population group and the forest utilization pattern; and 3) to construct rules and regulations as well as a map for forest utilization. Data collection was done by walk survey and three 40x40 m. plant plottings based on plant community. The plant plot was sorted into 3 categories: non- burning throughout the year; burning year the other year; and burning every year. A quantitative data analysis and a plant community analysis consisted of the following: data collection on plant diversity, relative frequency, relative density, importance index, and plant diversity index.

Finding showed that plot 1 had the difference in forest fire management measure; that was, the area which was always burnt by forest fire had least number of plants (trees) when compared with plot 2 and plot 3. The plant densities of the 3 plots were 392, 508, and 408 trees per rai, respectively. Regarding the tree height at the breast level (DBH) and the total cross sectional area, it was found that the area which was always burnt by forest fire had the lowest DBH size found in the sample plot. Besides, it had the lowest total cross sectional area when compared to the other 2 plots (22.4, 28.8, and 26.4 cm. respectively). Also, its total cross sectional area was 3.01, 3.92, and 3.39 m² per rai, respectively. Regarding the plant diversity, it was found that the area which was always burnt by forest fire every year and the area having forest fire prevention management had a similar number of families and types of plants (12 and 13 families and 22 and 22 types, respectively. For the area which was burnt in some year, it was found to have more families and types of plants (18 families and 29 types).

The population group participated in making a guideline to conserve and utilize the forest by constructing rules and regulations as well as a map for sustainable forest utilization.